

Sag anlagt den 26. marts 2005 af Kongeriget Belgien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-134/05)

(2005/C 132/59)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 26. marts 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Kongeriget Belgien, ved avocats J.-P. Buyle og C. Steyaert.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 19. januar 2005 annulleres for så vidt den bestemmer, at de »gamle ESF fordringer« ikke er forældede og, i det omfang, det er nødvendigt, for så vidt den bestemmer, at fordringerne pålægges morarenter, der beregnes i medfør af artikel 86 i forordning (EF) nr. 2342/2002,
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I perioden fra 1987 til 1992 anmodede Kommissionen sagsøgeren om tilbagebetaling af visse beløb hidrørende fra Den Europæiske Socialfond (ESF), der var overført direkte fra Kommissionen til forskellige belgiske organisationer i deres egenskab af iværksættere, idet disse ikke havde anvendt midlerne i overensstemmelse med reglerne for ESF.

I 2004 modregnede Kommissionen et beløb, som sagsøgeren skyldte i form af ældre fordringer, i fordringer, som sagsøgeren havde på Kommissionen. Som følge af denne modregning rettede sagsøgeren en række henvendelser til Kommissionen, der ved den anfægtede beslutning svarede, at de gamle fordringer ikke var forældede, sådan som sagsøgeren havde anført.

Til støtte for sin påstand har sagsøgeren anført, at de omhandlede fordringer er forældede i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2888/95 eller, subsidiært, i henhold til bestemmelser i belgisk ret, der finder anvendelse i den foreliggende sag i medfør af artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2888/95.

Sagsøgeren anfægter endvidere Kommissionens pålæg af morarenter. Ifølge sagsøgeren finder i den foreliggende sag et særligt regelsæt anvendelse, nemlig forordningerne (EØF) nr. 1865/90 og (EF) nr. 448/2001, der fraviger artikel 86 i forordning (EF) nr. 2342/2002, der af Kommissionen er anført som hjemmel for pålæg af morarenter. Sagsøgeren gør gældende, at dette

særlige regelsæt ikke hjemler pålæg af morarenter for så vidt angår ESF aktioner, som er vedtaget før 6. juli 1990, og at Kommissionen derfor ikke var berettiget til at kræve morarenter for de omhandlede fordringer.

Sag anlagt den 29. marts 2005 af Franco Campoli mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-135/05)

(2005/C 132/60)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 29. marts 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Franco Campoli, London, ved avocats Stéphane Rodrigues og Alice Jaume, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 13. december 2004 om afslag på den klage, som sagsøgeren indgav i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, samt annullation dels af ansættelsesmyndighedens afgørelse, som blev anfægtet i nævnte klage og som pr. 1. maj 2004 ændrede den justeringskvotient, det husstandstillæg og det faste skoletillæg, der gælder for sagsøgerens pension, dels af sagsøgerens lønsedler, for så vidt som disse fra maj 2004 gennemfører førnævnte afgørelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren i denne sag har nærmere bestemt nedlagt påstand om anvendelse med tilbagevirkende kraft fra den 1. maj 2004 af den justeringskoefficient, der før den 1. maj 2004 fandt anvendelse på hans pension.

Sagsøgeren har herved anført, at artikel 20, stk. 2, i bilag XIII til vedtægten med henblik på at dække overgangen mellem det gamle og det nye system med anvendelse af justeringskoefficienter som følge af ændringen af vedtægten for Fællesskabernes offentlige tjeneste fastsætter en overgangsperiode på fem år, fra den 1. maj 2004 til den 1. maj 2009, hvorunder justeringskoefficienten gradvist nedsættes.